

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtnak.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

A nemzet napszámossai.

(N.) Vagy a vidéki társadalom páriái. Ezekről szól az ének, a vándor színészekről. Nem mártjuk keserűségbe a tollunkat, hogy elégiákat zengedezünk, frázisokat, melyeket senki sem hallgat meg, csak egy-két okos szót akarunk idézni Szigetvár vidékének a közönségéhez, abból az alkalomból, hogy Demény József színigazgató társulatával 12 előadásra Szigetvárra jött.

Ne értsen félre a közönség, nem hirdetőnk reklámot, hogy a nevezett színigazgató jó üzletet csináljon nálunk. Sőt a két fogalom: színigazgató és jó üzlet oly messze esnek egymástól, mint az északi és déli pólus.

A magyar színészet még nagyon ifjú intézmény, alig ért egy századot. És mégis az a része, melyből a magasabb színművészet az állandó színházak születtek, a vándor színészet végelgyengülésben kimulni készül. Vagy nem is úgy, hanem hasonlóan ahhoz a gyerekekhez, kitől dajkája megvonja, a

tejet, fejlődés helyett csenevészedsnek indul.

A nagyközönség tudja ezt és részvéttelül napirendre tér felette. Csak kevesen sajnálkoznak. A többség ma is csepürágók és szemfényvesztők-kategóriájába helyezi a vándor színészeket, kiknek pusztulásán nincs ok a panaszra. Nem csupán a műveletlen elemek gondolkoznak így, kiknek lelke művelődés, nevelés hiánya miatt kevésbé fogékony a művészetek iránti izlés és tudás hiányában nem bírja a két fogalmat megkülönböztetni. Így gondolkozik az ugynevezett értelmiség, intelligencia egy része is, aki úgy vélekedik, hogy ha városi színházba nem járhat, a falusi komédiákra nem áldoz.

A műveletlen elemeknek a saját szempontjából igazuk van, igazságot ad nekik a tudatlanságuk és ez kimentti őket. Az intelligenciát ellenkezőleg a tudásuk vádolja.

Aki az utóbbi osztályhoz tartozónak vallja magát, azt a nevelése reá vezeti arra a meggyőződésre, hogy a színészetnek a nemzet és a társadalom

kulturális fejlődése szempontjából fontos a szerepe. Nem csak a nemzeti-ségi vidékeken, ahol a színészet a magyarosodás jelentékeny tényezője. A tiszta magyar ajku városokban szintegy. A költészet a kedély, az izlés nemesítésének leghathatósabb eszköze, a színész a költő gondolatait interpretálja, könnyebben hozzá férhetőkké teszi. Kényelmesebben és közvetlenebbül élvezzük a hatást, mely kedélyünket átformálja. Ez a hatása a színészetnek. Az állandónak épp úgy, mint a vándor színészeknek.

A költészetnek és ezzel a színészetnek a nemesítő befolyása egyformán szükséges mindenkire. A tudástól nem melegszik fel a szív, a hideg józanság Lucifernek is erénye. A tudós embernek is faragatlan a kedélye, ha nem műveli. És még egy más szempont is ajánlja a színház látogatást. Az, hogy az intelligens ember fogalma megköveteli, hogy ne csak a tudományban haladjunk a korrallal, hanem a művészetek ismeretében is. Aki nem ismeri a kor művészeit és alkotásaikat, félművelt ember. A színészet

MULATÓ GENTRY

A Tuzslay lányok.

Irtta: GOTTIER LAJOS.

Tuzslay Bálint ott fekszik az ebédlőben, a szoba közepén. Tegnap óta nagyon esőndes ember, akit többé nem érdekel pezsgő, kártya, cigány; de még a sok fertálmág-nás czimbora sem. Nem bántják többé a váltólejáratok, meg az az egyetlen komoly gondja életének, hogy miként adja férjhez az ő kedves Rózsa leányát.

Elmult minden.

Aztán kivitték a faluvégi kis temetőbe, s olyan esőndesen megfekszik ott, a sok szegény falusi paraszt közt, mintha nem is ő lett volna az az előkelő uri ember, aki annyira szeretett élni, s aki teljes világ-életében annyira szeretett mindent, ami jó és drága.

Most már nem csak Boriska az árva, árva lett Rózsa is. Az utolsó két évben nagyon nehéz sora volt Tuzslay Bálintnak. Nem tellett már a költségből, hogy Pestre menjen farsangolni. De meg az egészsége is el-

hagyta, valami komoly gyomorbajt kapott. (Hej! mert sokat is vétkezik mai napság az ember a gyomra ellen. A természet soh'sem marad adós.) Baja rohamosan fejlődött, s be is végezte néhány hónap alatt. Aztán jelentkeztek hitelezők, s bizony nem maradt meg egyéb, a szép birtokból, mint a lakóház, a szép birtokból a hozzá tartozó udvar, gyümölcsös, konyhakert és berendezéssel; meg a sok mindenféle lábas-jószág. Hát ebből bizony bajos megélni, még ha olyan jó gazdaasszony kezeli is az egészet, mint a dada. Pedig talpon volt hajnaltól estig a jó lélek, Boriska is sokban segédkezett neki. Mig Rózsa teljesen átengedte magát bánatának.

Néhány hó telt így el, esőndes magányukban, amikor egy szép nyári alkonyatkor a dada és Boriska ott ültek a vén eperfa alatt.

— Nézze csak, aranyom, szól az öreg, mialatt hozzá lát a második kosár paszulyhoz, hogy azt is megtisztítsa, elteni télire, mondani akarok magának valamit. Ez így sokáig nem tarthat, maguk örökké nem maradhatnak itt vélem a faluban; az ilyen szép finom kisasszonyok nem arra születtek,

hogy itt megvénüljenek. Hozzá kellene fogni valamihez. (Persze, persze, mert Gábor még mindig Pesten jogászodik, s ki tudja, mikor lesz abban a helyzetben, hogy meg-nősülhet? s akkor is mi lesz Rózsából?)

— Mihez fogjunk, dada, mikor olyan szegények vagyunk, mint a templom egere, szól nevetve Boriska, legfeljebb segíthetek magának paszulyt tisztítani, s már teszi is, amikor mondja. Mig Rózsa oda bent kalimpál a vén családi zongorán.

— Szegény az ördög mert lelke nincs. Nem vagyunk ám olyan szegények, amint gondolja, mert izé... Istenben boldogult édes anyja vagyonából maradt ám egy kevés. Van egy takarékpénztári könyv a ládában, ott örzöm már tizenkét év óta nem, akartam addig szólni róla, mig nagy szükség nem volt rá, ki is hozom mindjárt, s megyen a konyhába.

Boriska bámulva néz az öregre, aki egy elsárgult könyvecskével jön ki a házból.

Az egy londoni bankra szóló betéti könyv volt, kétszáz font sterlingről, mely azóta, kamatokkal együtt, körülbelül megkétyszerződött. Fölment négyezer forintra.

A három tagból álló nagy családi ta-

pedig lehetővé teszi, hogy könnyű szerrel, fáradság nélkül megismerkedjünk velük.

Elvitázhatatlan, hogy a falusi vándor színészek előadásaiban kevesebb gyönyörűséget találunk, a hiányos előadásuk gyakran erős fantáziát követel, hogy el ne röpphenek illúzióink: azonban azt sem lehet elvitázni, hogy a vándor színészet is ugyanazt a költőt interpretálja, ugyan azokat a gondolatokat hozza kifejezésre. A forma tökéletlen, de a lényeg ugyanegy.

Már ez okból önmagunk ellen vétünk, ha nem segítjük elő a vándor színészek ügyét. De e mellett még egy nemkevésbé fontos érv szól. A színészet különösen alkalmas eszköz a kevésbé műveltek nevelésére. Szellemi táplálékhoz nagyon sokan igazán csak a színészet révén jutnak. Gyakran nem azért, hogy nincsenek anyagi eszközeik könyvek szerzésére, inkább mert hiányzik a lelki intelligencia, azok elolvasására. A színház pedig szórakozva, öntudatlanul művel. Azokat műveli akiknek legnagyobb szükségük van rá. És ezek a vidéken vannak legtöbben. Már pedig ha az intelligens közönség megvonja támogatását a színésztől, akkor a vándor színtársulat nem prosperálhat, s így annak a kevésbé művelt polgárnak, — aki pedig néha-néha áldozna pár fillért, hogy elmenjen színházba — nincs alkalma, hogy öntudatlanul művelődjék.

De hisz az előadottak nem ismeretlenek az intelligens közönség előtt. A sajtó naponként foglalkozik vele, a

kormány szubvencziót ad a vidéki színészeknek. Legutóbb pedig belátva a lassu haldoklását, gyökeres rendezésével foglalkozik. Ugy reménylik, hogy az eddigi 20,000 korona szubvencziót felemeli tizszeresére, melyből 60,000 korona a vándor színészek segélyezésére van szánva. 60,000 korona édes kevés a célra, ha az érdekelt társadalom vállat vonogatja és nem jár színházba.

Önmagunk javáért cselekszünk, ha pártfogoljuk a nemzet napszámait, magunk javáért és egy kissé — hazafiságért.

A „polgári Casinó“ közgyűlése.

F. hó 27-án vasárnap délután tartotta meg a „Polgári Casinó“ tagjai nagyszámú jelenlétében évi rendes közgyűlést. — *Hegyessy* János elnök nyitotta meg a közgyűlést. Tartalmas, szép és kerekded beszéd kíséretében számolt be a lefolyt évről, annak fontosabb mozzanatairól, örömmel konstata, hogy a casinó mindinkább, közeledik azon cél megvalósításához, melyet tőle várnak és várhatunk, és ez a jótékony hatás társadalmi életünk fejlesztésében, javításában nyilvánul.

Erre pedig különösen nálunk, hol, társadalmi életéről, de főképp egészséges társadalmi életéről szó alig lehet, igen-igen nagy szükség van.

Felolvastatott a mérleg leltár, költségvetés a két számvizsgáló *Stern* Lajos (Pata) és *Balogh* József jóváhagyásával ellátva, mire elnöklő *Hegyessy* János megköszönve ő és tisztársai nevében az eddigi bizalmat, állásukat a közgyűlés rendelkezésére boesájtotta.

Következett napirend szerint a tisztújítás. Korelnöknek *Kainer* Adolf lett megválasztva, ki az egész választási aktust példás rendben vezette. Elnöknek egyhangulag, közfelkiáltással *Hegyessy* János főszolgabíró lett megválasztva. Szavazás után megválasztottak: *Fuchs* Zsigmond, titkár Dr. *Kriszt* Béla, jegyző *Oesterreicher* Adolf, pénztáros *Deusch* Dávid, könyvtáros *Grünhut* Miksa. A választmány tagjai lettek: *Kainer* Adolf, Dr. *Raksányi* Árpád, dr. *Vajda* Ignác, *Farkas* Gyula, dr., *Hoffmann* Jakab dr., *Berkes* Mór dr., *Ujházi* Jakab *Krizsán* Ferencz, *Ferencz* Dávid, *Rechnitzer* Sándor, *Fischmann* Adolf és *Honig* M. L. (Adorján Pa). Póttagok: *Balogh* József, *Fuchs* Mór, *Kainer* Bernát, *Kohn* Jakab és *Niesovits* Vazul.

A tisztújítás ezzel befejeztetett *Hegyessy* János elnök megköszönve az újból megnyilatkozó lelkes bizalmat, igéri, hogy úgy mint eddig, ezután is csak a casinó érdekében fog működni, mire a közgyűlést négy és fél órakor bezárta.

Előfizetési felhívás.

Az újévfolyam küszöbén felhívjuk a tisztelt olvasó közönség figyelmét a „Délsomogy“-ra, a mely lap rövid fenállása óta buzgalommal igyekszik lehetőleg minden érdeket kielégíteni.

A „Délsomogy“-nak egyedüli és főcélja, hogy olvasói mindenről híven és pontosan értesítve legyenek és e céljának amint eddig és mindenkor megfelelt, így ezentul is még nagyobb igyekezettel iparkodik eleget tenni.

Törekvésünk oda irányul, hogy a „Délsomogy“-ban mindenki megtalálja

nács, mely erre összeült, azt határozta, hogy a Tuzsly nővérek marchande de mode üzletet nyitnak Pesten. Rózsa olvasott ilyes valamit egy angol regényben, a melyben két előkelő fiatal lady jut hasonló körülmények közzé, és szintén női pipere üzletet nyit. Természetesen, a regény pompás véget ér, több rendbeli házasságokkal.

Ugy határozták, hogy elébb *Boriska* megy föl „kitanulni“, s aztán ha kitanult, akkor föl megy *Rózsa* is. Csakugyan, egy hónap múlva, *Boriska* illően kistaffirozva, fölment Pestre, *Rózsa* szerzett neki helyet régi összekötéséi folytán, egy előkelő női kalap-kereskedésben, hogy ott elsajátítsa a kalapkészítés művészetét. Egy tisztességes kereskedő családnál kapott lakást, a kik *Tuzsly*ékat még a régi, jó időkből ismerték.

S ki volt boldogab mint *Gábor*?! aki mindennap kétszer haza kísérte *Boriskát* a boltból.

Rózsa azalatt otthon volt a dadával, s szötte a fellegrákokat: regényhősnőnek képzelve magát, a kiért majd annak idején eljön a mesebeli királyfi, hogy megszabadítsa nyomorúságából. A dada meg hűségesen

gazdálkodott. Igen meg volt elégedve, hogy megszoríthatta a lábásjóság állományt. Kétszáz forintot szavaztak meg erre a családi tanácsban. Még egy fejős tehenet vettek a régi mellé, a kertben méhest állítottak föl: s annyi volt a csirke, kacsa, pulyka, liba, malacz, bárány, hogy alig lehetett lépni tőlük az udvaron. A dada meg minden héten egyszer, számfogaton bement a városba, megrakodva sok mindenféle falusi terménnyel, a miket ott ügyesen beváltott kékhasu bankókra.

Nem telt belé egy félesztendő és *Rózsa* is fölment Pestre. Egy előkelő utcában béreltek bolthelyiséget, lakásuk pedig külvárosban volt. Két kis szoba a harmadik emeleten. Sokáig tanakodtak, hogy a czégfelírás „*Tuzsly* nővérek“ legyen-e? vagy pedig hagyják el a nevet? Végre az álszemérem győzött s üzletük homlokzatán, aranybetűkkel ott tündöklött a büszke czég:

MAGASIN PARISIEN.

Eleintén eselédet sem tartottak, csak olyan bejárónét, aki föltakarított. *Boriska* ott volt napestig a boltban, remekelve a szebb-

nél-szebb kalapokat. *Rózsa* meg otthon ült, főzött (!) olvasott és unatkozott. Majd ha jobban megy az üzlet, fogadnak eselédet, s akkor mind a ketten a boltban lesznek. Ezzel biztatta *Rózsa* *Boriskát* is, magát is. De a tény az volt, hogy *Rózsának* derogált a helyzet. Hogy ő ott a boltban találkozék az a közönséggel, a melylyel évekig egy porondon mozgott, egyik-másikat még le is nézte, s most azoknak kalapott áruljon! Arra nem volt elég lelki ereje. Épen csak, hogy egyszer megnézte a helyiséget, a mikor kibérelték, többet a lábát sem tette belé.

A dada meg hűségesen tovább gazdálkodott otthon, s akkor volt boldog, ha egy-egy jól megterhelt esomagot küldhetett Pestre, „a gyermekeknek“. Fölváltva volt abban minden képzelhető jó: sonka, lépesmész, kolbász, csirke, liba, malacz, kacsa, vaj, tojás, gyümölcs stb. Ilyenkor aztán rendesen estélyt raktak, melyre *Gábor* ur volt hivatalos, a ki most is naponta kétszer haza kísérte *Boriskát*. Semmiféle új ösmetségre nem tettek szert, kivéve a *Boriska* bolti ismeretéseit. Az előkelő világ nagyon hamar oda szokott. Megszerették a szép kis barna „*Mamselt*“. Nemsokára még egy elarusitonőt is fo-

a maga olvasmányát és e szempontból különös súlyt fektetünk úgy a vármegyeyei, mint a városi és a vidék ügyeire, az irodalom és művészet-re, valamint a közgazdaságra. Figyelemmel kísérjük a társadalmi és egyleti mozgalmakat, szóval teljesen tájékoztató lapot akarunk adni olvasóink kezébe.

Czikkeinket tárczánkat és minden rovatunkat hivatott kezek írják. Nem hajhászuk a szenzációt, de nem hallgatunk el semmit, ami közérdeknek tartunk.

Minthogy február elejével az új negyedévbe lépünk, ez alkalommal örömmel értesítjük a t. olvasó közönséget, hogy lapunk februári számában már megkezdjük *Gottier* Lajosnak az „Egyetértés“ belső dolgozó társának, a kitünő elbeszélés írónak a „Mulató gentry“ című műve, közlését. (tárczarovatunkban.

Azonkívül még úgy néhány kiváló fővárosi újságíró, valamint a helybeli és a vidék tollforgató emberei írják a „Delsomogy“ czikkeit.

A hirdetési bélyeg eltörlése folytán lapunk a legjutányosabb árért közli bárkinek a hirdetését melyet hozzánk beküldenek. Bátorkodunk ezen rovatunkra a t. hirdető közönség valamint kereskedőink, iparosaink figyelmét felhívni.

Bizalommal ajánljuk lapunkat a t. olvasó közönségnek és szeretjük, hinni, hogy Szigetvár és vidéke művelt közönsége amint eddig is meleg pártfo-

gadtak, mert nagyon fölszaporodott a munka: szóval Boriskának jól teltek napjai, míg Rózsa odahaza unatkozott.

Ezalatt a hetek, hónapok gyorsan múltak, s egyszer olyan idő is elkövetkezett, amikor Gábor kirukkolt véle, hogy immár utolsó vizsgáját is sikerrel lemorzsolta s önálló ügyvédi irodát nyitott. A fészek kész, csak urnőjét várja. Az üzlet pedig olyan pompásul ment, hogy Isten ellen való vétek lett volna föltagyni véle; bár Gábor kikötötte Boriskának, hogy ha neje lesz, nem engedi meg, hogy tovább is masamódné legyen. Ez természetes. Sőt ha Rózsa sem akarja folytatni az üzletet, jöjjön hozzájuk lakni, nagyon szívesen fogadják. Abba meg Rózsa nem egyezett belé. S aznap, midőn Boriska hivatalosan jegyet váltott, Rózsa először volt a boltban. Hozzá fogott ő is a masamódnésághoz. Eleinte bizony nehezen ment neki a munka, de lassanként belétörődött. Kissé bántották ugyan a régi ösmoróseivel való találkozások, de hát idővel mindent megszokik az ember. Boriska most már kevesebbet volt a boltban, mert elfoglalta a kelengyéje. Tellett mindenre az üzlet jövedelméből.

gásban részesítte lapunkat, úgy a jövőben sem fogja azt tőlünk megvonni, hanem még azok is kik edig elő nem fizettek előfognak fizetni arra a helyi sajtóra, mely érdekeiket szolgálja és javukat mozdítja elő.

a „DELSOMOGY“ előfizetési ára:
1901. február hó 1-től — Május 1-ig.

Negyed évre — — 2 kor. 50 fill.

Fél „ — — 4 „ — —

Egész „ — — 8 „ — —

Egyes szám ára 20 fillér.

Vidéki megrendelők legczélszerűbben e lapban mellékelt posta utalványon, helybeliek pedig a kiadónál *Kozáry Edénél* fizethetnek elő.

Szigetvár, 1901. február havában.

Hazafias tisztelettel

a „Delsomogy“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

H I R E K.

Tisztelettel felkérjük mindazon T. előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó 1-én lejárt, hogy előfizetésüket minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadást szenvedjen.

— Kinevezés. *Tallán* Gyula főispán Somogyvármegye kaposvári közkórházába igazgató főorvosnak dr. *Szigeti* Gyula Sándort nevezte ki.

— Kaposvár város villamos világítása ügyében a város és a Simens és Halske cég között kötött szerződést a városi közgyűlés jóváhagyta. A villamos művet a tavasszal építi ki a cég.

Egy hónappal az esküvő előtt történt, amikor egyszer Rózsa egyedül volt a boltban, hogy a „lelkem Schlesingerné“ bejött kalapot vásárolni. Ennek a lelkem Schlesingernének el kell mondanom a történetét. Ezelőtt néhány évvel ugyan, amikor Rózsa az édes apjával fenýkorát élte itt Pesten, volt a társaságban egy szép zsidó bankárné aki, dacára hogy a legjobb társaságokban el volt fogadva, a Rózsa kegyét sehogysem tudta megnyerni, és ügyesen el is kerülte hogy per te legyen véle, lelkem Schlesingernének szólítva őt. A szép asszony fölvette a keztyűt, és Rózsa „lelkem Rózsiká“-nak titulálta. Az egész előkelő társaság nevetett rajtok; szemtől szembe kikaczagták őket, de ez mitsem változtatott a helyzeten; ők tovább is megmaradtak a „lelkem“ mellett. Tulajdonképen, eredetileg asszonyi hiuság, toilette versengés volt ellenszenvök rugója. Áthitotak egymás babérjaira irigyelték egymás udvarlóit. Hát ez a lelkem Schlesingerné jött be most a boltba, hogy Rózsától kalapot vásároljon. Olyan elfogulatlanul lépett be, mintha csak tegnap találkoztak volna utoljára a futatáson.

— Jó napot! lelkem Rózsika! hogy van? de rég láttam.

— **Jegyző választás Babócsán.** Mint ot-tani tudósítónk írja: *Csuzi Vincze* elhaláozása folytán, a jegyzői állás üresedésbe jö-vén, január 30-án történt a választás. A választást *Fenyősy* Ödön főszolgabíró vezet-te. Pályáztak: *Molway* László, *Szabady* Ká-rolly, *Eigner* Dénes, *Kovács* Károly, *Nová-csek* Imre, *Cseke* Bálint, *Matolcsai* József, *Kiss* Gusztáv és *Lévai* Marton, okleveles jegyzők. Candidáltak: *Szabady* Károly, *Molway* László és *Eigner* Dénes. A választás szavazás útján történt, melynek eredménye a következő lett: *Molway* 58 *Szabady* 2 *Eig-ner* 0. szavavatotott kapott és így *Molway* László komlósi körjegyző 56 szótöbbséggel lett megválasztva babócsai jegyzőnek. Való-ban örömmel vettük tudomásul *Molway* László földink megválasztását, akit mindnyájan de-rék, becsületes, megbízható és pontos hiva-talnoknak ismerünk. Egyszersmind gratulálunk Babócsa községnek a szerencsés választáshoz.

— **Képviselők párbaja.** *Olay* Lajos és *Lánczy* Leo országgyűlési képviselők jan. 31. délelőtt 10 órakor kardpárbajt vívtak a *Fodor* Károly-féle vívóteremben. *Olay* segé-dei voltak *Münnich* Aurél és *Komjáthy* Béla orvosa dr. *Demjanovich* Emil, *Lánczy* segé-dei *Gajári* Ödön és *Pulszky* Ágost, orvosa dr. *Farkas* László. A párbajt *Gajári* Ödön vezette. A föltételek voltak: teljes bandázs, küzdélem végkimerülésig, szurás kizárva. A felek háromszor eredménytelenül csaptak össze. A negyedik összecsapásnál *Lánczy* a vállán kapott egy vágást mely jobb keze hüvelykujjára is lecsuszott, mire a segédek a párbajt beszüntették, *Olay* sértetlen ma-radt. A párbaj befejeztével az ellen felek ki-békültek. A lovagias ügynek oka egy, néhány hónap előtt támadt félreértésből eredt.

— **Közel Volt a 100 évhez.** Az öreg *Krausz* Ignác helybeli születésű kereskedő, ki valamikor jobb napokat élt, mig az utóbbi időben csapás, csapás után érte és mig vég-re jan. 29-én reggel a könyörületes halál 93 éves korában megváltotta a földi élet viszontagságaitól.

Rózsa iparkodott hasonlóan elfogulat-lann lenni, de az sehogysem sikerült neki. Régi vetélytársnője határozottan előnyben volt fölötte.

— Néze csak; van valami szép tavaszi kalapja? valami extra. Noch nie dagewesen. Tudja mindég szerettem a szépet, és bizom a maga jó izlésében, lelkem Rózsika.

Ez mind mézédés hangon, és mosoly-lyal volt föltálva. De a mézben ott volt a fulánk is.

Hát a lelkem Schlesingerné javában próbálja a kalapokat, a mikor egy magas, karcu férfi megy el a bolt előtt. Az asszony ki szól rá:

— Jöjjön csak, Eszterváry! mit mond eh-hez az ibolyás kalaphoz? ugye herczig kis bolondság? — s kaczerul forgatja kis fejét jobbra, balra a belépő férfi előtt.

Eszterváry éppen felelni akar, mikor Rózsát megösméri a bolt háttérében.

— Rózsa! . . . nagysád . . . itt?!

— Na ez nagyszerű! Hát maga nem is tudta, hogy a Rózsikáké üzletet nyitottak? Jaj igaz! hiszen maga most hónapokig nem volt itthon.

A férfi még mindig ámulva néz a le-

— **Jól sikerült multság.** A „Szigetvári jótékony nőegyletnek“ az olvasó egyletben rendezet tegnapi Kalikó estélye egy erkölcsileg, mint anyagilag jól sikerült. Lapunk jövő számában bővebben fogunk beszámolni a lefolyt multságáról.

— **Katonák beszállásolása.** A cs. és kir. közös hadsereg és a m. királyi honvédség legénységének (örmeztől lefelé) átvonulás alkalmával a szállásadók által kiszolgáltatandó étkezésért a katonai (honvédségi) javadalmazásból fizetendő térítési összeget a beszállásról szóló 1879. évi XXXVI. törvényzikk 51. §-a alapján az 1901-ik évre most állapította meg a honvédelmi miniszter, mely: a dunáninneni részekben negyven fillérben: a dunántuli részekben negyvenkét fillérben állapított meg.

— **Kinos halállal** mult ki Mikében jan. 30-án *Kiss Mihály* napszámosnak 3 éves kis leánykája. Ugyanis *Kissné* künn a konyhában mosott és a nyitott tüzhelyről levette a forró vízzel telt üstöt, hogy a vizet a mosó teknőbe öntse, de ezt nem tehette meg mert az udvaron a kutya egy koldust ugatott s ezért az asszony a kutyát csitítani kisetett. Ez idő alatt a kis leány kijött a szobából s a forró vízzel telt üstöt magára rántotta. — A leforrázott leányka sikoltására, édes anyja rémülten szaladt a konyhába, ahol a földön fetrengve találta gyermekét, ki iszonyú kinok közt mintegy 5 perc alatt kiszenvedett. — Leirhatatlan volt a szegény anya fájdalma, kinek kiáltásaira átszaladtak a szomszédok, és alig bírták vissza tartani a gyermeke halála miatt kétségbeesett anyát az öngyilkosságtól.

— **A barcsi sertéshizláló rt.** malom üzemét kiterjeszteni szándékozik s az igazgatóság eziránt indítványt fog tenni a febr. 21-én tartandó közgyűlésnek.

— **A Zrinyi szoborról.** A „Somogyi Ujság“ januári 29-iki számában a következőket írja: Szobrot Zrinyi Miklósnak. Régóta

ányra, aki, daczára, hogy minden vér elköltözött az arcából, hősiesen mosolyog.

— Igen, mind a ketten budapesti lakosok lettünk, és hogy most Boriska férjhez megy, én veszem át az üzletet.

— És én mindezekről semmit sem tudtam. S Eszterváry olyan sajátságos lelkifurdalást kezd érezni, mintha egy kicsit ő is oka volna ennek.

— Én meg elbeszéltem az időt, pedig öltözöm kell a jelmezestélyre — szól Schlesingerné. — Legyen szives, lelkem, Rózsi-ka, ezt a kalapot még ma elküldeni a lakásomra, Aztán kifizeti, s elmegy.

Alkonyodik.

A férfi mohón nézi azt a fehér arcú, büszke tartású, gyászruhás leányt, a kinek a bucsuzó napsugár, rátüz szép fejére, s mintha glóriával övezné azt.

Oda künn, a váczy-utczán, elegáns közönség hullámszikra föl s alá. Az a bizonyos napsugár meg ünnepélyes lassúsággal vonul el, még egyszer visszatekintve a fekete czégtáblára, melyen ott tündöklök aranybetűkkel a büszke fölírás:

MAGASIN PARISIEN.

hangoztatott óhajtsa már Szigetvár városának, hogy ott azon a helyen hol Zrinyi Miklós a magyar nemzetért hősi halált halt, egy dicső tettehez méltó szobor állítsák föl. Legujabban az volna a Szigetváriak óhajtsa, hogy azon Zrinyi szobrot kellene megvásárolni, melyet Ő felsége a Király a főváros számára *Róna* József szobrász által 20,000 koronáért készítettett. — Ezen óhajtsa azonban, ha csak Somogyvármegye magáéva nem teszi, Szigetvár városa a maga erejéből azt megvásárolni bajosan tudja. A mi vármegyénk pedig, még idáig nem igen lelkesült aziránt, hogy elhalt nagyjainak emléket állítson, szivesen beleegyeznek inkább abba, hogy más vármegyék dicsőítsék, és emeljenek szobrot olyan nagy hazafiaknak, kik nálunk éltek, nálunk munkálkodtak. Nem sok kilátás van tehát reá, hogy a szigetváriak kérelmét a vármegye közönsége meghallgassa; mert hát mi még a jelenért sem lelkesülünk úgy mint kellene, hogyan lelkesülnénk hát a multakért. Ha csak ez esetben végre el nem szegyenlünk, magunkat.

Fájdalom a „Somogyi Ujságnak“ az itt idézett cikkében sok igazság rejlik. De szegény volna nem csak Szigetvárra, hanem a megyére épen úgy a megye székhelyére Kaposvárra is, ahol elfog dölni ez ügynek sorsa, ha ez orákulum beteljesednék. Mert igaz, hogy Zrinyi Szigetvárott halt meg, de Szigetvár Somogy megyében van, tehát, ha a megye hozzá járul a szobor felállítása költségeihez, úgy erkölcsi és hazafias köteleességét teljesíti és ezáltal részese lesz egész Somogyvármegye a kegyelet adójának lerovása folytán, azon elismerésnek és hálának, melyet majd a megye iránt egész Magyarország nyilvánítani fog.

— **Adomány egy legényegyletnek.** *Troll* Ferencz vál. püspök, nagyprepost 2000 koronát, turonyi *Biedermann* szentegáti földbirtokos 1000 koronát adományoztak a szigetvári kath. legényegyletnek új egyleti ház építési költségeire. A szigetvári legényegylet elnöke *Kopári Gyula* két legényegyleti tag kíséretében tegnap személyesen vette át a már előre kilátásba helyezett összeget az áldott lelkü és kifogyhatatlan bőkezűségű nagyprepostól és fejezte ki az egylet köszönetét. A kegyes főpap délben a küldöttséget asztalánál is látta vendégeül.

— **Trafik dohányt lopott.** Január végén *Lövenfeld* kacsotai korcsmáros a szigetvári nagytözsdeben 26 korona értékű dohányt és szivart vásárolt be Hazafélé indulóban azonban dolga akadt és a pécsi sorompó korcsma előtt kocsijával megált. Ez időben a korcsmában idogált *Fábián* János csúf nevén (Szikra) beczefai lakos. aki megpillantá az ablakon át a kocsin lévő dohányt ekkor homlokára csapott. Megvan gondolá magában, mégis csak okos gyerek vagy te szikra, jó lesz ez a dohány neked most ebben a télben elpipálni a kályha mellett. — *Fábiánnak* mintegy villámszikra lövelt át agyán e gondolat, melyet nyomban a tett is követett. — Leemelte a dohányt a kocsiról és sietett szülőfaluja Becefa felé. A lopást azonban többen látták és a kocsijához megérkező korcsmárost figyelmeztették, hogy ellopták a dohányt. *Lövenfeld* erre 3 emberrel kocsira ült, és utánna hajtattott a tolvajnak, akit sikerült is neki a gypmesteri te-

lepnél utol érni. — A korcsmáros az ellopott dohányt követelte vissza *Fábiántól*, de nem hiába volt *Fábiánnak* a csufneve szikra, mert szikra lángra lobbant és a dohányt nem akarta vissza adni, hanem mint hires verekedő bizva erejében a korcsmárossal és a vele jött emberekkel verekedni kezdett. — De a verekedésnek szomorú vége lőn, mert Szikrát alaposan elverték, oly anyira, hogy több helyen belyukasztott véres fejjel, dohány nélkül kellett vissza térnie Becefára. — A megbüntetését, a mostani modern szokás szeínt egyik fél sem kéri.

— **Hajtóvadászat.** Szent-Mihályfán gróf *Andrássy* Aladár uradalmában, jan. 30 és 31-én jól sikerült hajtóvadászat volt, melyen mint házi gazdán gróf *Andrássy* Sándoron kívül részt vettek: gr. *Széchenyi* Imre, gr. *Széchenyi* Viktor, gr. *Széchenyi* Ernő gr. *Hogyos* Miksa, *Ahsbasi* Leó urad. igazgató és *Békffy* tiszartó. Zsákmányul esett 264 nyúl és 61 drb. füzán.

Névy Zoltán dr. **Bárvárti Gyula**
főszerkesztő. felelős szerkesztő
Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közölttekért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Szigetvárott 1901. évi február hó 1-én a Szigetvári Olvasó Egyletnek 1900. évben volt számvizsgáló tagjai által.

Jelen voltak: *Gosztonyi Károly*, *Karcher József* és *Oscodál Lipót* volt számvizsgáló tagok.

Ezen jegyzőkönyvnek tárgyát a „Dél-somogy“ című Szigetvárott megjelenő hirlap 1901. január hó 27-én megjelent 4-ik számának „Nyilt-tér“ rovatában „Néhány kérdés a szigetvári olv. egylet tek. elnökségéhez“! című cikk képezvén, alulírottak kijelentik, hogy az Olvasó-Egylet 1900. évi számadását átvizsgálták, és miután minden egyes tétel utalványozva van, minden kiadási tétel okmánynyal igazolva van, ezen számadást egész terjedelmében mint igazolat elismerik, miről ezen jegyzőkönyvet sajátkezüleg aláírva a Tek. Elnökségnek kiadják.

Kmft.

Gosztonyi Károly, Oscodál Lipót, Karcher József.

A fenti jegyzőkönyv felment engem az alól, hogy „Egy olvasó egyleti tag“ által a „Dél-somogy“ folyó évi január hó 27-én megjelent számában feltett kérdésekre érdemleges választ adjak, mit tenni azonban kötelességemnek ismertem volna, ha azok illő formában a kellő helyen és időben lettek volna feltéve. De hát „Egy olvasó egyleti tag“-nak irhatnékomja volt s rejtett czélökből irt valóság-nak meg nem felelő dolgokat, hogy felőlem a nagy közönségben piszkos gyanút támasz-és terjessen.

Multam megvéd engem a gyanu ellen melylyel „Egy olvasó egyleti tag“ orvul támadott. Azért ez ügy elbirálását nyugodtan bízom a nagy közönségre.

Szigetvár, 1901. febr. 2.

Oscodál János
olvasó-egyleti elnök.

60 sz.

/1901. vh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 644/3. számú végzése következtében Tóth István szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Deutsch Dávid szigetvári czég javára Jager Ferencz és neje szigetvári lakosok ellen 250 K s jár. erejéig 1900. évi december hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 2396 K becsült férfi és gyermek öltönyök és egyébektől álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 900 V 644/3 számú végzése folytán 250 K tőke-követelés, annak 1900. évi decemb. 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 68 K 35 fillérben biróilag már megállapított költség erejéig **alperes lakásán Szigetváron** leendő eszközzésre **1901. évi február hó 26 napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108.§§ értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1901. évi január hó 20-án.

Boncz Lajos, kir. bir. végrehajtó.

84

901. vht.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. P. v. 163/4 sz. végzése következtében vb. Grünbaum Róza babocsai lakos elleni ügyében egy drb Schuttlevorth-féle 2860 kor. becsértékű cséplőgép teljes felszereléssel — a tömegondnok kérelmére nyilvános árverésen eladatik.

Mely árverés a szigetvári kir. járásbírósnak 1900 P. v. 163/4—sz. végzése folytán a fent megnevezett ingóságok Istváni Tetővári pusztán leendő eszközzésére **1901. február 18. napjának d. után 1 órája** határidőül kitzetetik, hova és mikorra a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok becsáron alul is a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Szigetvár 1901. január 26.

Boncs Lajos kir. bir. végrehajtó.

Egy jó karban lévő

Zongora
eladó.

Bövebbet a kiadóhivatalban.

Teában különlegességek.

REAL RUM

kitünő minőségű.

1 L. Palaczk 4 korona.

fél „ „ 2 „

0.35 „ „ 1 „

Egyedüli elárusító **Szigetvárott****Ifj. SINGER ÁRMIN**

fűszerkereskedő a fekete kutyához.

Teában különlegességek.

Asztalos és kárpitos butorok javítása elfogadtatik.

Butorok

Ugy teljes berendezések valamint butordarabok, mindennemű kárpitozott butorok jutányos árban vásárolhatók.

Fehér B. utóda czég

óriási választékú butor telepében

KAPOSVÁR.

Fő-utca 17. a megyeház átellenében.

ingyen csomagolás.

